

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010412
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3821010412.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. XXX/XX, t.č. G. H. H. C. H. H. I. J. D., K. XXX/XX, pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 4. októbra 2023, prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. novembra 2021, sp. zn. 1T/67/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. novembra 2021, sp. zn. 1T/67/2021, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona a v bode 2/ zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) dňa 04. januára 2021 v čase okolo 00.30 hodiny v D. J. E. L., J. B. C. E. M. F. X, bez predchádzajúceho slovného konfliktu jedenkrát udrel teleskopickou tyčou poškodenú H. C. do oblasti hlavy do pravého spánku, po čom poškodená spadla na zem a následne ju teleskopickou tyčou jedenkrát udrel po ľavom stehne, po čom ju dva alebo trikrát kopol do oblasti chrbta a brucha, čím spôsobil poškodenú H. C. pomliaždenie čela hlavy vpravo s podkožným výronom krvi priemeru 3 centimetre, pomliaždenie ľavého stehna vzadu s podkožným výronom krvi v dĺžke 15 centimetrov bez narušenia obvyklého spôsobu života,

2) v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste si presne nezisteným spôsobom zadovážil a následne až do času 11.10 hodiny dňa 12. apríla 2021, teda do času vzniku dopravnej nehody, ktorej bol účastníkom ako vodič motocyklu s evidenčným číslom D. N. I. D. J. O. ceste číslo XX, mal bez príslušného povolenia u seba, presnejšie v čierno-modrom ruksaku, ktorý mal počas jazdy na chrbte, konkrétne v umelohmotnej nádobe s nápisom BLUETOOTH JAM CLASSIC bielu kryštalickú látku o hmotnosti 37,015 gramov a to spoločne s jedným kusom plastovej striekačky o objeme 2 ml, v ktorej bola biela kryštalická látka o hmotnosti 1,357 gramov, ktorá látka v súhrnnej hmotnosti 38,372 gramov bola identifikovaná ako metamfetamín (pervitín) s množstvom účinnej látky 73 percenta hmotnostných, teda 28.012 mg čistej látky - metamfetamín báza, čo predstavovalo minimálne 700 (sedemsto) obvykle jednorázových dávok drogy, spôsobilých po užití ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona číslo 139/1998 Zb. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods.1, § 51 ods.1, § 41 ods.2, § 38 ods.3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Trestného zákona na úhrnný trestu odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého bol podľa § 49 ods.1 písm. a), § 51 ods.2 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom 4 (štyri) roky. Podľa § 51 ods.4 písm. h) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť, spočívajúca v príkaze podrobiť sa počas plynutia skúšobnej doby programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie v neprospech obžalovaného proti výrokom o uloženom treste. Dodatočne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Rozsudok súdu vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného považujem za zákonný. Výrok rozsudku o uložení trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmiennečným odkladom na dobu 4 roky vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj závažnosť jeho trestnej činnosti považujem za neprimerane mierny, a preto s odvolaním napadnutým výrokom rozsudku si dovoľím nesúhlasiť.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona 1) súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby páchatel'a a jeho doterajšieho spôsobu života, treba uviesť, že záver o tom, že účel trestu sa môže dosiahnuť aj bez jeho výkonu, bude spravídla odôvodňovať zistenie, že páchatel' dosiaľ viedol riadny život. Pri hodnotení doterajšieho spôsobu života sa treba zaoberať prípadnou recidívou, ako aj okolnosťami, že sa páchatel' dopustil trestného činu opätovne. Okolnosti prípadu v zmysle tohto ustanovenia sa nevzťahujú na osobu páchatel'a, ani na možnosti jeho prevýchovy a nápravy, ale sa týkajú spáchaného trestného činu, najmä pokiaľ ide o spôsob jeho spáchania, mieru zavinenia páchatel'a, pohnútku, situáciu a prostredie, za ktorých k jeho spáchaniu došlo, ako aj spoločenské pomery v čase a na mieste spáchania trestného činu.

Trest odňatia slobody ukladaný v trestnom konaní je primárne koncipovaný ako nepodmiennečný trest. Až za predpokladu splnenia zákonných podmienok upravených v § 49 Trestného zákona je súd oprávnený pristúpiť k podmiennečnému odkladu uloženého trestu odňatia slobody. Žiadny páchatel' trestnej činnosti nemá zákonný nárok na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody, k tomuto možno pristúpiť len po splnení zákonných podmienok.

V predmetnej trestnej veci mám za to, že neboli naplnené podmienky podmiennečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody predpokladané ust. § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Mám za to, že samosudca Okresného súdu v Prievdzi pri rozhodovaní o treste nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti trinásťkrát právoplatne odsúdený, pričom na dve odsúdenia obžalovaného sa vzťahuje právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Práve s prihliadnutím na doterajší spôsob života obžalovaného, považujem uloženie podmiennečného trestu hoc s uložením probačného dohľadu za neprimerane mierne.

Z trinástich odsúdení bolo obžalovanému uložených doposiaľ deväť nepodmiennečných trestov odňatia slobody. Napriek tomu sa obžalovaný po vykonaní posledného nepodmiennečného trestu odňatia slobody (13.10.2018) dopustil dňa 04.01.2021 ďalšej úmyselnej trestnej činnosti a dňa 12.04.2021 sa dopustil ďalšieho závažného trestného činu. Teda od vykonania posledného trestu spojeného s odňatím slobody dokázal obžalovaný viesť riadny život dva roky, dva mesiace a dvadsať jeden dní, čo je doba kratšia ako samotná skúšobná doba aktuálne uložená napadnutým rozsudkom.

Dokonca možno skonštatovať, že závažnosť trestnej činnosti ktorej sa obžalovaný od vykonania posledného nepodmiennečného trestu dopustil má stúpajúcu závažnosť, pretože pokiaľ ide o skutok zo dňa 12.04.2021, tento je kvalifikovaný ako zločin, pričom za zločin obžalovaný doposiaľ nikdy nebol odsúdený. Je teda zjavné, že obžalovaný sa napriek predchádzajúcim odsúdeniam nešťíti nielenže

páchať trestnú činnosť ako takú, ale dokonca jeho trestná činnosť naberá na závažnosti. Súčasne poukazujem na skutočnosť, že v prípade zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1, písmeno c), d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov bolo u obžalovaného zaistené množstvo drogy, ktoré zodpovedalo minimálne 700 obvykle jednorazovým dávkam drogy, teda išlo o pomerne veľké množstvo drogy.

Súčasne poukazujem na to, že obžalovanému bola v minulosti daná možnosť preukázať svoju nápravu, keď mu bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 152/15 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23 To 22/16 právoplatným dňa 16.05.2016 uložený podmienený trest. Napriek tejto možnosti viesť život na slobode obžalovaný preukázal, že nedokáže rešpektovať právne normy a v skúšobnej dobe sa dopustil úmyselného trestného činu. Aj z tohto dôvodu neexistuje žiaden predpoklad, že uloženie podmieneného trestu obžalovanému môže viesť k jeho náprave.

Takisto dávam do pozornosti, že obžalovaný je sčasti aj špeciálnym recidivistom, pretože bol doposiaľ trikrát odsúdený za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, trikrát bol odsúdený za trestný čin výtržníctva podľa § 202 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a jedenkrát bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona. Aj predchádzajúce odsúdenia vytvárajú obraz odsúdeného ako človeka, ktorý žije určitým spôsobom života, ktorého sa nevie vzdať a nedokáže rešpektovať právne normy čo ho vedie k tomu, že sa dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti.

Nemožno sa stotožniť so záverom súdu, že obžalovaný od 23.03.2018 viedol riadny život. V prvom rade preto, že odsúdený bol vrátane dňa 23.03.2018 až do 13.10.2018 vo výkone trestu odňatia slobody. Taktiež po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bol obžalovaný dňa 08.07.2020 postihnutý za priestupok podľa § 69 odsek 2 zákona č. 190/2003 Z.z., konkrétne za to, že dňa 06.11.2019 držal v motorovom vozidle strelivo, ktoré si v bližšie nezistenom čase zadovážil a tiež bol obžalovaný postihnutý za priestupok na úseku cestnej dopravy, a to konkrétne dňa 05.12.2018. Tieto skutočnosti vyplývajú z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, ktorej obsah je súčasťou vyšetrovacieho spisu, konkrétne č.l. 80 vyšetrovacieho spisu ORP-3/PD-PD-2021 resp. č.l. 73 vyšetrovacieho spisu ORP-351/1-VYS-PD-2021.

Nakoľko však sudca prvostupňového súdu zrejme nemal pri rozhodovaní aktualizovaný výpis z ústrednej evidencie priestupkov, navrhujem vykonať nový dôkaz, konkrétne lustráciu v tejto evidencii zo dňa 13.12.2021, ktorá tvorí prílohu tohto odvolania podaného proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Z uvedenej aktualizovanej evidencie priestupkov totiž vyplýva, že obžalovaný bol od vykonania posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody do dňa spáchania skutkov pre ktoré je aktuálne obžalovaný, postihnutý za ďalšie tri priestupky konkrétne za vedenie motorového vozidla v čase zadržania vodičského preukazu, za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. a priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno d) zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. Konštatovanie prvostupňového súdu, že odsúdený viedol riadny život, preto považujem za nedôvodné. Spáchanie piatich priestupkov a dvoch trestných činov rozhodne nemožno hodnotiť ako vedenie riadneho života.

Pokiaľ prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že obžalovaný počas dopravnej nehody utrpel úraz, ktorý ho prinútil prehodnotiť život a uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by obžalovaný vzhľadom na svoj zdravotný stav zrejme vykonal v nemocnici pre obvinených a odsúdených, poukazujem na ustanovenie § 5 odsek 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zo znenia vyššie spomenutého ustanovenia je zrejme, že zákonodarca pre prípad, zhoršeného zdravotného stavu odsúdeného umožnil výkon trestu v nemocnici. Samotné vykonanie trestu v nemocnici pre obvinených a odsúdených nie je v rozpore s účelom trestu, práve naopak, predstavuje generálnu ale aj individuálnu prevenciu a súčasne morálne odsúdenie páchatel'a. Navyiac vo vyšetrovacom spise nie sú zabezpečené také lekárske správy, ktorých obsah by poukázal na znemožnenie výkonu trestu odňatia slobody.

V predmetnej trestnej veci tak osoba obžalovaného ani povaha trestnej veci podľa môjho názoru neumožňujú urobiť relevantný záver, že na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebný jeho výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody.

V zmysle ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona je hlavným a základným účelom trestu zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní trestnej činnosti. U obžalovaného A. B. nemožno tento účel dosiahnuť inak, ako uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo je zrejme zo spôsobu jeho doterajšieho života.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, v zmysle § 321 odsek 1 písmeno b), e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Prievidzi vo výroku o treste a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B. sám podľa § 172 odsek 1 Trestného

zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne, ktorý uviedol nasledovné:

„Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom D., E. F. XXX/XX, toho času G. H. H. C. so sídlom v J. D., K. F. XXX/XX, sa k odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi ktorým napáda rozhodnutie OS Prievidza, Rozsudok sp.zn. č. 1T/67/2021 zo dňa 29.11.2021 v časti uloženého trestu vyjadrujem tak, že rozhodnutie prvostupňového súdu vnímam ako spravodlivé.

Trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní tri roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu štyri roky s probačným dohľadom považujem vzhľadom na všetky okolnosti za primeraný a dostatočný na moju prevýchovu.

Uvedomujem si nesprávnosť svojho konania a ľutujem všetky skutky, ktorých som sa v živote dopustil a ľutujem všetko zlé a špatné, čo som vo svojom živote vykonal. Pod vplyvom udalostí ktoré som prežil, som prehodnotil celý svoj život a dospel som k vnútornému presvedčeniu, že chcem žiť inak, ako doteraz. Vo svojom odhodlaní vnímam podporu celej svojej rodiny a verím, že už viac nesklamem.

Navrhujem a prosím, aby odvolací súd odvolanie prokurátora OP Prievidza zamietol. V prílohe pripájam doklad o mojom aktuálnom zdravotnom stave.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor zotrval na podanom odvolaní a jeho dôvodoch. Preto navrhol, aby odvolací súd rozhodol podľa petitu písomných dôvodov podaného odvolania. Obhajoba s poukazom na svoje vyjadrenie k odvolaniu prokurátora navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, ktoré by bez ďalšieho boli dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. Odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého v prejednávanom prípade nie sú naplnené podmienky podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému, predpokladané v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

V súvislosti s prejednávaným prípadom odvolací súd považuje za potrebné dať za pravdu prokurátorovi v súvislosti s opodstatnenosťou jeho argumentácie v dôvodoch podaného odvolania ohľadne hodnotenia osoby obžalovaného pred spáchaním trestnej činnosti, teda do 12.4.2021. Odvolací súd v tomto smere má výhrady len k počtu prokurátorom ustálených odsúdení obžalovaného pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, ktorých počet vzhľadom na fikcie zahladenia odsúdenia a ukladané súhrnné tresty je podľa výsledkov vykonaného dokazovania možné ustáliť na počet 6. Aj tento počet predchádzajúcich odsúdení po materiálnej stránke nie je v rozpore s argumentáciou prokurátora v dôvodoch odvolania v neprospech obžalovaného. Preto odhliadnuc od zmeny v živote obžalovaného dňa 12.4.2021 v dôsledku dopravnej nehody so závažnými následkami trvalého charakteru na zdravotný stav obžalovaného by podľa názoru odvolacieho súdu argumentácia prokurátora v dôvodoch podaného odvolania nepochybne zakladala odôvodnenosť záveru, podľa ktorého v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

u obžalovaného by zrejme nemohli byť naplnené podmienky podmieneného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., naplnenie ktorých je zákonnou podmienkou pre aplikáciu ustanovení § 51 Tr. zák.

V prejednávacom prípade sa však odvolací súd stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého na podklade následkov dopravnej nehody obžalovaného dňa 12.4.2021 došlo u neho k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena pomerov je odôvodnená jeho invaliditou s podstatným znížením jeho fyzických schopností. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že dôsledkom dopravnej nehody je imobilita obžalovaného, ktorá skutočnosť prakticky objektívne vylučuje dopúšťať sa deliktuálneho konania, ktoré bolo u obžalovaného opakovane zistené pred spáchaním trestnej činnosti v prejednávacom prípade. Z uvedeného hľadiska samotná imobilita obžalovaného prakticky objektívne znemožňuje páchanie deliktov, ako tomu bolo pred uvedenou zmenou zdravotného stavu obžalovaného. Tento stav obžalovaného tak sám osebe objektívne a podstatným spôsobom prispieva k naplneniu preventívneho účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je aj zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním jeho ďalšej trestnej činnosti.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol aj na tvrdenia obžalovaného, podľa ktorých na podklade následkov utrpených poranení prehodnotil svoj predchádzajúci život a uvedomil si, že chce viesť riadny život. Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že výsledky vykonaného dokazovania oprávňovali okresný súd uveriť uvedenému tvrdeniu obžalovaného. Odvolací súd pri tomto závere vychádzal z absencie poznatkov o podozrení z protiprávneho konania obžalovaného po dni 12.4.2021 a z toho, že trauma (psychická a fyzická), akú utrpel obžalovaný, je vo všeobecnosti spôsobilá v pozitívnom zmysle ovplyvniť náhľad k hodnotovým otázkam, ako aj ovplyvniť prístup k ďalšiemu vedeniu života.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že názor okresného súdu o výnimočnom splnení zákonných podmienok v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v tomto prejednávacom prípade nevykazuje znaky arbitrárnosti aj napriek dôvodnosti argumentov, ktoré prokurátor uviedol v dôvodoch svojho odvolania. Preto odvolací súd nedospel k záveru, podľa ktorého by sa súd nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, rozhodnými pre ukládanie trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a nedospel ani k záveru, podľa ktorého by uložený trest v danom prípade vykazoval znaky neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd nad rámec odvolaním vytýkaných väd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,

l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.